

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Na úvod Parlament pripomína, že preambula napadnutého rozhodnutia odkazuje na tieto právne základy: článok 8 ods. 3 rozhodnutia Rady 2005/387/SVV z 10. mája 2005 o výmene informácií, hodnotení rizika a kontrole nových psychoaktívnych látok ⁽²⁾ a Zmluvu o fungovaní Európskej únie. Parlament z toho vyvodzuje, že Rada sa implicitne opiera o článok 34 ods. 2 písm. c) ZFEÚ.

Parlament uvádza na podporu svojej žaloby o zrušenie dva žalobné dôvody.

Po prvé Parlament tvrdí, Rada založila svoje rozhodnutie na právnom základe, ktorým je článok 34 ods. 2 písm. c) ZFEÚ, ktorý je zrušený od nadobudnutia platnosti Lisabonskej zmluvy. Vzhľadom na to, sa už napadnuté rozhodnutie môže zakladať len na samotnom rozhodnutí 2005/387/SVV. Toto posledné uvedené rozhodnutie je odvodeným právnym základom a je teda nezákonné.

Po druhé sa Parlament vzhľadom na vyššie uvedené domnieva, že pri rozhodovacom procese došlo k porušeniam podstatných formálnych náležitostí. Na jednej strane, ak sa mal uplatniť článok 34 ods. 2 písm. c) ZFEÚ, podľa článku 39 ods. 1 EÚ mal byť pred prijatím napadnutého rozhodnutia konzultovaný Parlament. Parlament však tvrdí, že k tomu nedošlo. Na druhej strane, ak platí, že ustanoveniami, ktoré sa majú uplatniť, sú ustanovenia Lisabonskej zmluvy, Parlament sa mal zúčastniť na legislatívnom postupe na základe článku 83 ods. 1 ZFEÚ. V jednom aj druhom prípade sa Parlament nepodieľal na prijímaní napadnutého rozhodnutia, čo predstavuje porušenie podstatných formálnych náležitostí.

Napokon, v prípade, že Súdny dvor rozhodne tak, že napadnuté rozhodnutie zruší, Parlament zastáva názor, že podľa článku 264 druhého odseku ZFEÚ je potrebné ponechať účinky napadnutého rozhodnutia až do doby, keď bude toto rozhodnutie nahradené novým aktom prijatým v riadnej forme.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 72, s. 11.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 127, s. 32.

Žaloba podaná 12. júna 2013 — Európska komisia/Poľská republika

(Vec C-320/13)

(2013/C 226/14)

Jazyk konania: poľština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: P. Hetsch a K. Herrmann, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Poľská republika

Návrhy žalobkyne

Žalobkyňa navrhuje, aby Súdny dvor

— určil, že Poľská republika si tým, že neprijala zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu so smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2009/28/ES z 23. apríla 2009 o podpore využívania energie z obnoviteľných zdrojov energie a o zmene a doplnení a následnom zrušení smerníc 2001/77/ES a 2003/30/ES ⁽¹⁾ alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovala Komisiu, nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 27 ods. 1 tejto smernice,

— uložil Poľskej republike podľa článku 260 ods. 3 ZFEÚ z dôvodu nesplnenia povinnosti spočívajúcej v informovaní o opatreniach na prebratie smernice 2009/28/ES denné penále vo výške 133 280,80 eura odo dňa vyhlásenia rozsudku v tejto veci,

— zaviazal Poľskú republiku na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Lehota na prebratie smernice 2009/28/ES uplynula 5. decembra 2010.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 140, s. 16.

Žaloba podaná 11. júna 2013 — Európska komisia/Belgické kráľovstvo

(Vec C-321/13)

(2013/C 226/15)

Jazyk konania: francúzština

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: J. Hottiaux a N. Yerrell, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Belgické kráľovstvo

Návrhy žalobkyne

— konštatovať, že Belgické kráľovstvo si tým, že neprijalo všetky zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na prebratie smernice Komisie 2010/61/EÚ z 2. septembra 2010, ktorou sa prílohy k smernici Európskeho parlamentu a Rady 2008/68/ES o vnútrozemskej preprave nebezpečného tovaru prvýkrát prispôbujú vedecko-technickému pokroku ⁽¹⁾ alebo v každom prípade tým, že o nich neinformovalo Komisiu, nespĺnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z článku 2 ods. 1 uvedenej smernice,